

บทคัดย่อ

เครื่องกลั่นน้ำผลักดันส่งอาทิตย์ แบบพื้นบันไดที่มีกระจกปิดเป็นพาไปด้วยสายตาและได้รับการทดสอบตัวอย่าง 16 องศา และได้มีการเพิ่มเติมภาระในการกลั่น ตามแนวตั้งโดยใช้ผ้าเป็นตัวตู้ชั้นหน้าตามแนวตั้ง ตัวรครองต้านทานที่ด้วย อลูมิเนียมแผ่น และใช้รูปเป็นจรวดกันความร้อน จากผลการทดสอบพบว่า เครื่องกลั่นน้ำผลักดันส่งอาทิตย์ แบบพื้นบันได มีประสิทธิภาพ 46.78 % ที่ความเร็ว 100 ลิตร/นาที และ 17.97 เมกะจูล/ตารางเมตร - วัน ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยของจังหวัดอุบลราชธานี ในเดือนเมษายน และ การหมายอัตราการกลั่นตัวอย่าง ทฤษฎีการถ่ายเทน้ำ พม่า อัตราการกลั่นที่ได้จริงมีค่าใกล้เคียงกับอัตราการกลั่นจริง

รายการรูปประกอบ

รูปที่	หน้า
2.1 แบบจำลองของการไฟล์เรโนลดส์	4
2.2 การปรับปรุงการไฟล์เรโนลดส์	12
2.3 แสดงความร้อนที่เข้าและออกจากเครื่องกลั่นน้ำพัลส์แสงอาทิตย์	15
3.1 แสดงลักษณะของเครื่องกลั่นน้ำแบบขั้นบันได	25
3.2 แสดงแบบของถอดน้ำที่วัดลงบนแพ่นอภูมิเนียม	26-27
3.3 แสดงแพ่นอภูมิเนียมถอดน้ำที่มีรอยเส้นพับทั้ง 3 แผ่น	28
3.4 แสดงถอดน้ำที่พับเสร็จแล้ว	29
3.5 แสดงโครงสร้างเครื่องกลั่น	30
3.6 แสดงแบบพากต้านห้างเครื่องกลั่น	31
3.7 แสดงร่างรับน้ำกลั่นใต้กระজก	32
3.8 ก. แสดงลักษณะของร่างกระจก	32
3.8 ข. แสดงจุดยึดที่ตัวฐานกับร่างกระจก	32
3.9 แสดงจุดต่อท่อส่งน้ำคิบ	32
3.10 แสดงจุดวัดอุณหภูมิในเครื่องกลั่น	33
3.11 แสดงรูปเครื่องกลั่นน้ำ	34
4.1-4.5 แสดงความสាថน์ระหว่างเวลาต่ออัตราการกลั่นและอุณหภูมิ	39-43
4.6-4.10 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างน้ำในถอดต่ออัตราการกลั่นจริงและอัตราการกลั่นจากทฤษฎีการถ่ายเทมวล	44-48

รายการสัญลักษณ์และค่าป้อง

q_s'' , q_s'''	= พลังษ์การถ่ายเทความร้อน	w/m ²
g	= สำคัญของการถ่ายเทมวล	kg/m ² -s
m''	= พลังษ์การถ่ายเทความมวล	kg/m ² -s
B	= แรงขับ	ไร์นวย
:	= สัมประสิทธิ์การถ่ายเทความร้อนที่ผิว	w/m ² -K
t_s	= อุณหภูมิที่ s-state	K
t_G	= อุณหภูมิที่ G-state	K
C_p,g	= ความร้อนเฉพาะที่ความดันคงที่	kJ/kg-K
s_t	= stanton number	ไร์นวย
G	= mass velocity	kg/m ² -s
N_u	= Nusselt Number	ไร์นวย
L	= ความยาวที่ปั้งลักษณะของระบบ	m
K	= สภาพการนำความร้อนของของไอล	w/m-K
ρ_{H_2O}	= ความเข้มข้นของน้ำ	ไร์นวย
m	= ความเข้มข้นของมวล	ไร์นวย
St_h	= เลขสตอตัน	ไร์นวย
Pr	= เลขแพรนต์เกลล	ไร์นวย
Sc_i	= เลขสมิคท์	ไร์นวย
	= สัมประสิทธิ์การแพร่กระจายของสาร i	m ² -s
Re	= เลขเรโนลด์ส	ไร์นวย
Le	= เลขลีวิส	ไร์นวย
g_i^*	= ความนำการถ่ายเทมวลเมื่อหักตราการถ่ายเทมวลต่างๆ	kg/m ² -s
Gr	= เลขแกรชอฟฟ์	ไร์นวย
Nu	= เลขนักเชล	ไร์นวย

q_u''	= ความร้อนที่ใช้ในการกั่น้ำ	w/m ²
q''_{loss}	= ความร้อนที่สูญเสียจากเครื่องกลิ้น	w/m ²
T _e	= effective transmittivity absorbtivity product ไวร์เรนด์วาย	
I	= ความเข้มแสง	Mj/m ² -day
h_{fg}	= ความร้อนแฝงของการกลایเป็นไอน้ำ	Mj/kg
	= ประสิทธิภาพเขิงความร้อน	(%)
q''_{top}	= การสูญเสียความร้อนทางด้านบน	w/m ²
U_t	= Overall heat transfer coefficient ทางด้านบน w/m ² -K	
h_{p-c}	= convective heat transfer coefficient ภายนอกเครื่องกลิ้น w/m ² -K	
h_{c-a}	= convective heat transfer coefficient เนื้องจากลม w/m ² -K	
$h_{r,p-c}$	= radiation coefficient ภายนอกเครื่องกลิ้น	w/m ² -K
$h_{r,c-a}$	= radiation coefficient จากพายิดสูบระยักษ์	w/m ² -K
p	= emissivity ของพื้นเครื่องกลิ้น	ไวร์เรนด์วาย
c	= emissivity ของกระจก	ไวร์เรนด์วาย
v	= ความเร็วลม	m/s
T_p	= อุณหภูมิพื้นของเครื่องกลิ้น	K
T_c	= อุณหภูมิของกระจกพาไปค	K
T_a	= อุณหภูมิของบรรยายกาศ	K
x	= ระยะเฉลี่ยความกว้างและความยาวของเครื่องกลิ้น m	
	= stefan-Boltzman constant	w/m ² -K ⁴
γ	= Cofficient expansion of fluid	K ⁻¹
g	= gravitation constant	m/s ²
q''_{side}	= ความสูญเสียความร้อนทางด้านข้าง	w/m ²
K_{foam}	= Thermal conductivity ของโฟม	w/m-K
T _i	= อุณหภูมิพื้นด้านในของเครื่องกลิ้น	K

- T_0 = อุณหภูมิผิวต้านนอกของเครื่องกลั่น K
 X = ความหนาของชั้นหางต้านข้างของเครื่องกลั่น m
 U_s = สัมประสิทธิ์การถ่ายเทความร้อนหางต้านข้าง w/m²-K
 q''_{bottom} = อัตราการสูญเสียความร้อนหางต้านล่าง w/m²
 T_g = อุณหภูมิพื้นล่างเครื่องกลั่น K
 U_b = สัมประสิทธิ์การถ่ายเทความร้อนหางต้านล่าง w/m²-K
 m = ปริมาณน้ำที่กลั่นได้ 1/m²-day
 ρ = ความหนาแน่น kg/m³
 ν = ความหนืด粘度 m²/s
 μ = ความหนืด kg/m-s

ความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้แทนงานตาราง

T_a = อุณหภูมิสิ่งแวดล้อม ; ($^{\circ}\text{C}$)

T_w = อุณหภูมิน้ำ ; ($^{\circ}\text{C}$)

T_{db} = อุณหภูมิกรະ เป่าแห้ง ; ($^{\circ}\text{C}$)

T_{wb} = อุณหภูมิกรະ เป่า เปียก ; ($^{\circ}\text{C}$)

\dot{m} = ปริมาณน้ำที่กลับคืนได้ต่อชั่วโมง ; ($\text{ml}/\text{m}^2\text{-day}$)

\dot{m}'' = ปริมาณที่คำนวณจากทฤษฎี Mass Transfer; ($\text{ml}/\text{m}^2\text{-day}$)

\bar{T}_a = อุณหภูมิสิ่งแวดล้อมเฉลี่ยต่อวัน ; ($^{\circ}\text{C}$)

\bar{T}_w = อุณหภูมิน้ำเฉลี่ยต่อวัน ; ($^{\circ}\text{C}$)

\bar{T}_{db} = อุณหภูมิกรະ เป่าแห้งเฉลี่ยต่อวัน ; ($^{\circ}\text{C}$)

\bar{T}_{wb} = อุณหภูมิกรະ เป่า เปียกเฉลี่ยต่อวัน ; ($^{\circ}\text{C}$)

\bar{T}_c = อุณหภูมิกรະจากเฉลี่ยต่อวัน ; ($^{\circ}\text{C}$)

I = ปริมาณรังสีตกกระพานหนึ่งวัน ; (MJ/m^2)

γ = ประสิทธิภาพในหนึ่งวันของการกลั่นน้ำ

\dot{m} = อัตราการกลั่นจากการทดลอง ; ($\text{Kg}/\text{m}^2\text{-day}$)

\dot{m}''_{av} (Mass Tran.) = อัตราการกลั่นที่ได้จากการถ่ายเทมวล;

($\text{Kg}/\text{m}^2\text{-day}$)

\dot{m}''_{av} (Heat Tran.) = อัตราการกลั่นที่ได้จากการถ่ายเทความร้อน;

($\text{Kg}/\text{m}^2\text{-day}$)